Lietas arhīva Nr. K73-0414-20/39
ECLI:LV:ZRT:2020:0729.11310034619.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ogrē 2020.gada 29.jūlijā

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese Zeltīte Kusiņa,
piedaloties prokurorei Svetlanai Rullei
un aizstāvei Antrai Zomerovskai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. B/, personas kods /personas kods/,
apsūdzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 8.janvāra spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā un viņam noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 3 (trīs) mēnešiem 4 (četrām) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem. Tiesas spriedums stājies spēkā 2019.gada 19.janvārī.

/pers. B/ papildsoda izciešanas laikā, neievērojot un nepildot spēkā stājušos tiesas spriedumu, 2019.gada 6.jūlijā plkst.17.31 Ikšķiles novadā, Ikšķilē, pa Skolas ielu virzienā uz Peldu ielu vadīja automašīnu Ford Mondeo, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un pret ēku Peldu ielā 3 viņa vadīto transportlīdzekli apturēja Valsts policijas darbinieki.

Ar tādām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. B/ izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas sevi par vainīgu atzina pilnīgi, t.i., atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un to juridisko kvalifikāciju.

Apsūdzētais izdarīto nožēloja, lūdza un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, apliecinot pilnīgu izpratni par viņam izskaidroto pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekām, ka šajā kriminālprocesā spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

[3] Izvērtējot apsūdzētā /pers. B/ attieksmi pret izvirzīto apsūdzību un piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi, kā arī prokurores S.Rulles un aizstāves A.Zomerovskas viedokļus, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā par izvirzīto apsūdzību ar turpmāk minēto pamatojumu.

[3.1] Izvirzītajā apsūdzībā apsūdzētais atzīst sevi par vainīgu pilnīgi.

[3.2] Tiesai, kas ir iepazinusies ar ziņām par faktiem lietā un ir pārbaudījusi tos, nav šaubu par apsūdzētā /pers. B/ vainīgumu viņam izvirzītās apsūdzības apjomā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas.

[3.3] Turklāt apsūdzētais piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, apliecinot izpratni par izskaidroto procesuālo būtību un sekām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, ko noteic Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturtā daļa.

[4] Apsūdzētā /pers. B/ vainīgumu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas tiesa atzīst par pilnībā pierādītu.

Pamatojoties uz minēto tiesas atzinumu par apsūdzētā vainīgumu, ko tiesa atzīst par pierādītu, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek norādīts.

[5] Pirmstiesas procesā doto juridisko vērtējumu apsūdzētā /pers. B/ darbībām, kvalificējot tās pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas, tiesa atzīst par pareizu juridisko kvalifikāciju, jo apsūdzības apjoma faktisko apstākļu aprakstā, ko tiesa atzīst par pierādītu ar šo spriedumu, tiesa konstatē Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma sastāvu veidojošo pazīmju nepieciešamo un pietiekamo kopumu.

[6] Par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais /pers. B/ ir sodāms.

[7] Tiesas izvērtētais soda noteikšanā.

Nosakot apsūdzētajam /pers. B/ soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi un Krimināllikuma 46.panta nosacījumus, kuru ietvaros soda veida noteikšanā tiesa vērtē izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, bet soda mēra noteikšanā tiesa vērtē apsūdzētā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām.

[7.1] Noziedzīgā nodarījuma rakstura novērtējums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējas kā mazāk smags noziegums, par kuru likums paredz alternatīvu iespēju pamatsoda izvēlē.

Atbilstoši noziedzīgo nodarījumu klasifikācijai mazāk smagam noziegumam ir samērā neliels kaitīgums ar likumu aizsargātajām interesēm. Par izskatāmā noziedzīgā nodarījuma apdraudējuma mazāku kaitīgumu liecina soda sankcija, t.i., brīvības atņemšanas soda kā bargākā soda veida maksimālais apmērs ir viens gads un soda sankcija paredz arī citus, vieglākus soda veidus.

[7.2] Kaitējuma novērtējums.

Apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas apdraudēja jurisdikcijas intereses tiesas sprieduma izpildē,

kas saistīta ar tiesību ierobežošanas soda izciešanas pienākumu.

[7.3] Atbildību ietekmējošie apstākļi.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktā likums paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīga nodarījuma izdarītāja pieteikšanās par vainīgu.

Tomēr apstākli, ka apsūdzētais /pers. B/ vaļsirdīgi atzinies noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarīto nožēlojis, tiesa uzskata par iespējamu šo apstākli atzīt kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā paredzēto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo izdarīts nedzēstas sodāmības laikā, faktiski izdarīts soda izciešanas laikā pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 8.janvāra sprieduma, kas stājies spēkā 2019.gada 19.janvārī (86.lapa).

[7.4] Apsūdzētā personības novērtējums.

Vērtējot apsūdzētā /pers. B/ personību, tiesa ņem vērā noskaidroto raksturojošo informāciju par apsūdzēto no dokumentiem lietā un /pers. B/ sniegto informāciju raksturojošo ziņu pārbaudes gaitā tiesas izmeklēšanā.

Iztiesāšanā apsūdzētais informēja, ka viņam ir 9 klašu izglītība, viņš ir precējies (28.lapa), apgādībā divi nepilngadīgi bērni (29.lapa), no kuriem jaunākajam bērnam ir seši mēneši, ir SIA "/nosaukums/" vienīgais valdes loceklis, ikmēneša ienākumi ir minimālās mēnešalgas apmērā.

/pers. B/ 2018.gada 25.aprīlī konsultēts VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta ambulatori konsultatīvajā nodaļā, izziņā norādīta diagnoze (51.lapa).

Apsūdzētais paskaidroja, ka paša spēkiem pārtraucis alkohola lietošanu. Iztiesāšanā /pers. B/ izteica apņemšanos nākotnē neatkārtot pieļautās kļūdas.

No lietas materiālos esošās Valsts ieņēmumu dienesta informācijas izriet, ka /pers. B/ bija nodarbināts un reģistrēts kā nodokļu maksātājs laikā no 2017.gada līdz 2020.gadam (39. un 109.lapa).

/pers. B/ agrāk administratīvi sodīts, tostarp 2019.gadā trīs reizes par pārkāpumiem ceļu satiksmē (103.lapa).

/pers. B/ agrāk vairākkārt tiesāts par noziedzīgiem nodarījumiem ceļu satiksmē, tostarp par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola ietekmē tiesāts piecas reizes, no tām vienā nodarījumā konstatēta arī narkotisko vielu ietekme, kā arī trīs reizes tiesāts kopībā par noziedzīgiem nodarījumiem tiesas sprieduma izpildē (99.-102.lapa).

Pēdējo reizi /pers. B/ tiesāts 2019.gada 8.janvārī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta, piemērojot Krimināllikuma 51.panta nosacījumus, ar brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem un 4 dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem. Spriedums stājies spēkā 2019.gada 19.janvārī (10.-11.lapa).

2019.gada 2.maijā /pers. B/ atbrīvots no Jēkabpils cietuma pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas (99.-102.lapa). Sodāmība nav dzēsta.

Izvērtējot minēto raksturojošo informāciju, tiesa secina, ka apsūdzētais /pers. B/ nav izpratis cēloņu un seku kopsakarības, jo nav mācījies no paša iepriekš pieļautām kļūdām, kas nozīmē, ka nav kritiski izvērtējis iepriekš pieļauto prettiesisko uzvedību, nespējot atturēties no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un ievērot pienākumu atturēties no transportlīdzekļa vadīšanas, esot spēkā aizliegumam to darīt papildsoda izciešanas laikā.

Tiesas ieskatā apsūdzētā prettiesisko uzvedību veicinošais apstāklis ir vāja paškontrole un alkohola lietošana, kuru pēc apsūdzētā vārdiem paša spēkiem esot atrisinājis.

Vērtējumu tiesa pamato ar lietas materiālos esošajām ziņām, tostarp ziņām par faktiem Sodu reģistra izdrukā par /pers. B/ sodāmību (99.-102.lapa) un VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta ambulatori konsultatīvās nodaļas narkologa sniegtajā informācijā, kā arī apsūdzētā sniegtajā informācijā raksturojošo ziņu pārbaudē saistībā ar alkohola lietošanu kā cēloni iepriekš notikušajai prettiesiskajai rīcībai.

Tiesa vērtēja apsūdzētā attieksmi par izdarīto, kas ir paustā nožēla un solījums turpmāk īstenot likumpaklausīgu uzvedību sabiedrībā.

Ievērojot minēto un izvērtējot kopumā un savstarpējā sakarībā apsūdzētā raksturojošās ziņas, tiesas vērtējumā /pers. B/ ir samērā augsts recidīva risks, tostarp uz vienveidīgiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas apdraud satiksmes drošību un jurisdikcijas intereses tiesas sprieduma izpildē.

[7.5] Lemjot par soda veidu un mēru apsūdzētajam, tiesa izvērtēja valsts apsūdzības uzturētājas izteikto viedokli tiesas debatēs, ka apsūdzētais /pers. B/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas sodāms ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem. Prokurores ieskatā, ņemot vērā apsūdzētā personību un sodāmību hronoloģiju, tikai ar šādu pamatsoda veidu un mēru /pers. B/ tiks sasniegts Krimināllikuma 35.pantā noteiktais soda mērķis.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu prokurore lūdza pilnībā pievienot papildsodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 8.janvāra sprieduma.

[7.6] Soda noteikšanā tiesa izvērtēja arī apsūdzētā /pers. B/ aizstāves A.Zomerovkas tiesas debatēs izteikto viedokli, ka /pers. B/ ir vienīgais apgādnieks ģimenē, kurā ir divi nepilngadīgi bērni (8 gadi un 6 mēneši), un brīvības atņemšanas soda gadījumā ģimenes ienākumi ievērojami samazināsies. Turklāt aizstāve lūdza ņemt vērā, ka /pers. B/ regulāri ir strādājis un ir reģistrēts kā nodokļu maksātājs, ir pastāvīga dzīvesvieta.

Par atrašanos uzskaitē pie narkologa saistībā ar alkohola lietošanu aizstāve norādīja, ka /pers. B/ ir apzinājies savu problēmu un vērsies pie speciālista pēc palīdzības, uzsākot ārstēšanos. Pēc paša /pers. B/ paskaidrotā, secināms, ka viņš alkoholu nelieto jau gadu, atturību panācis ar paša spēkiem, kā arī šajā laikā nav izdarījis jaunus noziedzīgus nodarījumus.

Ievērojot minēto, aizstāves ieskatā /pers. B/ būtu jādod iespēja pierādīt savu labošanos, nosakot sodu piespiedu darbu veidā, kas sakrīt arī ar paša /pers. B/ viedokli. Turklāt aizstāve norādīja, ka piespiedu darbs kā sods ir sabiedrības interesēm lietderīgāks.

[7.7] /pers. B/ arī pēdējā vārdā izteica nožēlu par izdarīto un lūdza tiesu piespriest piespiedu darbu.

[7.8.] Soda noteikšanā tiesa vērtēja arī apsūdzētā piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi par apsūdzību, novērtējot to kā personas sadarbību Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta izpratnē, t.i., procesa norises veicināšana, turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Nenoliedzami krimināltiesisko attiecību noregulējums un procesa norise ir ātrāka, kā arī procesuāli ekonomiskāka, ja lietas iztiesāšanā netiek veikta pierādījumu pārbaude. Tiesa uzskata, ka pierādījumu pārbaudes neizdarīšana nav procesa veids, bet procesuālā kārtība lietas iztiesāšanā, kas padara ātrāku iztiesāšanas procesu un veicina ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Judikatūrā nostiprināts princips, ka minētā piekrišana neveikt pierādījumu pārbaudi pastiprina un saturiski dziļāku padara tiesas atzīto atbildību mīkstinošo apstākli – vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā nožēlošana –, tādējādi piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi nekādā ziņā nevar vērtēt kā patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli.

Pamatojoties uz minētajiem argumentiem, faktu par apsūdzētā piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā par apsūdzību tiesa vērtē kā vispārīgu apstākli jeb faktu soda noteikšanā Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta tvērumā.

[8] Tiesas izraudzītais soda veids un mērs un citi izlemjami jautājumi soda noteikšanā.

[8.1] Ievērojot visu iepriekš minēto [7] un izvērtējot soda veidus, kādi paredzēti par /pers. B/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi: aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nosakāma īslaicīga brīvības atņemšana.

Izraugoties kā soda viedu īslaicīgu brīvības atņemšanu, tiesa izvērtēja Krimināllikuma 46.panta ceturtajā daļā ietverto nosacījumu, proti, brīvības atņemšanu par mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa uzskata, ka vieglāka soda veidi nesasniegs soda mērķi, jo šajā lietā izskatāmo noziedzīgo nodarījumu /pers. B/ izdarīja divu mēnešu laikā pēc atbrīvošanās no Jēkabpils cietuma, kur izcieta brīvības atņemšanas sodu pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 8.janvāra sprieduma. Turklāt ar minēto spriedumu /pers. B/ bija piespriests papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 5 gadiem – un ar šo spriedumu par pierādītu atzītu noziedzīgo nodarījumu /pers. B/ izdarīja papildsoda izciešanas laikā. Savukārt, vērtējot apsūdzētā personību, tiesa secināja, ka /pers. B/ ir samērā augsts recidīva risks.

Atbilstoši iepriekš minētajam soda mērķi, jo īpaši tā sodīšanas un atturēšanas funkciju, kā arī sabiedrības drošības aizsargāšanas funkciju var panākt tikai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu /pers. B/ par šo noziedzīgo nodarījumu, kas ir mazāk smags noziegums pret jurisdikcijas interesēm sprieduma izpildē.

[8.2] Lemjot par soda mēru /pers. B/, tiesa ņēma vērā Krimināllikuma 46.panta pirmajā daļā ietverto nosacījumu, proti, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot Krimināllikuma 46.panta trešajā daļā ietverto prasību soda mēra noteikšanā vērtēt atbildību ietekmējošos apstākļus.

Izraugoties /pers. B/ īslaicīgu brīvības atņemšanas sodu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un ņemot vērā konstatētos atbildību ietekmējošos apstākļus, soda mērs pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas nosakāms 3 mēnešu apmērā, t.i., maksimālais īslaicīgas brīvības atņemšanas apmērs, bet tas ir mazākā apmērā par prokurores prasīto 5 piecu mēnešu brīvības atņemšanas sodu.

Tiesa atzina, ka apsūdzētais ir sadarbojies ar procesa virzītāju Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta tvērumā, par ko soda veida un mēra pamatojumā kā vērtētu apstākli nenorādīja valsts apsūdzības uzturētāja.

[8.3] Tiesa konstatē, ka šajā spriedumā /pers. B/ jānosaka galīgais sods, ņemot vērā papildsodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 8.janvāra sprieduma.

Galīgā soda noteikšanā /pers. B/ ir jāpiemēro Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas nosacījumi, jo šajā lietā par pierādītu atzīto noziedzīgo nodarījumu /pers. B/ izdarīja 2019.gada 6.jūlijā, t.i., papildsoda izciešanas laikā pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 8.janvāra sprieduma spēkā stāšanās 2019.gada 19.janvārī.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu šajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi pievienojams papildsods, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 8.janvāra sprieduma.

Tiesa uzskata, ka jāpiemēro pilnīga neizciestā papildsoda laika pievienošana šajā spriedumā par izdarīto noziedzīgo nodarījumu noteiktajam sodam, jo ar šo spriedumu netiek noteikts tāds papildsods, lai būtu pamats piemērot daļējas saskaitīšanas principu attiecībā uz papildsodu – tiesību ierobežošana –, kas piespriests, bet nav izciests pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 8.janvāra sprieduma.

Savukārt brīvības atņemšanas sodu kā pamatsodu pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 8.janvāra sprieduma apsūdzētais /pers. B/ ir pilnībā izcietis.

[9] Procesuālie izdevumi.

Šajā kriminālprocesā apsūdzētā /pers. B/ aizstāvību iztiesāšanā īstenoja zvērinātas advokātes I.Marķitāne un A.Zomerovska. Aizstāves sniedza valsts nodrošināto juridisko palīdzību.

Par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta otro daļu samaksas kārtība un apmērs nosakāms atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību" pēc juridiskās palīdzības sniedzēja paziņojuma par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā (paziņojums).

Pamatojoties uz aizstāves I.Marķitānes paziņojumu, darba samaksa par valsts nodrošināto juridisko palīdzību /pers. B/ iztiesāšanā ir 60 EUR.

Savukārt darba samaksa par valsts nodrošināto juridisko palīdzību /pers. B/, pamatojoties uz aizstāves A.Zomerovskas paziņojumiem, iztiesāšanā ir 180 EUR.

Kopā procesuālie izdevumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu /pers. B/ ir 240 EUR.

Tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmajā daļā paredzētos pamatus apsūdzētā /pers. B/ atbrīvošanai no samaksas par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību iztiesāšanā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu procesuālie izdevumi 240 EUR apmērā jāpiedzen valsts labā no apsūdzētā /pers. B/.

Procesuālo izdevumu atlīdzināšanai tiesa noteic /pers. B/ labprātīgas izpildes termiņu – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[10] Drošības līdzeklis un soda izciešanā ieskaitāmais laiks.

[10.1] Apsūdzētajam /pers. B/ pirmstiesas procesā piemērots drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana. Minētais drošības līdzeklis ir jāsaglabā līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[10.2] Soda izciešanā /pers. B/ šajā kriminālprocesā ieskaitāma laika nav.

[11] Dokumenti.

Dokuments CD diska formātā ar video ierakstu, kas atrodas krimināllietā, pēc sprieduma stāšanās spēkā kā dokuments jāturpina glabāt kopā ar krimināllietas materiāliem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā Kriminālprocesa likuma 511.-514., 520.panta pirmo daļu, 523.panta 1.[1]daļu, 524., 527.panta pirmo, trešo daļu, 528.panta pirmo daļu, 529., 530.panta pirmo daļu

tiesa nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu šajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi pievienot papildsodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 8.janvāra sprieduma, un galīgo sodu /pers. B/ noteikt īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem, atņemot

transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem 8 (astoņiem) mēnešiem 21 (divdesmit vienu) dienu.

Saglabāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai /pers. B/ pirmstiesas procesā piemēroto drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana.

Piedzīt valsts labā no /pers. B/ procesuālos izdevumus 240 EUR (divi simti četrdesmit *euro)* apmērā par aizstāvju juridisko palīdzību iztiesāšanā.

Sprieduma izpildei daļā par procesuālo izdevumu atlīdzināšanu /pers. B/ noteikt labprātīgas izpildes termiņu – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Procesuālos izdevumus 240 EUR (divi simti četrdesmit *euro)* apmērā labprātīgi atlīdzināt, ieskaitot minēto summu Valsts kasē (reģistrācijas Nr.90000050138; BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV68TREL1060001239300).

Dokumentu CD-R diska formātā ar video ierakstu, kas nodots tiesai kopā ar krimināllietu, pēc sprieduma stāšanās spēkā turpināt glabāt kopā ar krimināllietu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Zemgales rajona tiesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 530.panta trešo daļu pilna sprieduma pieejamības diena – 2020.gada 25.augusts.

Tiesnese *(personiskais paraksts)* Z.Kusiņa